

Kunnianosoitus se on myöhäinenkin

ANNASTIINA SALONEN

Ossi Virtanen

toimitus.nokianuutiset@almamedia.fi
Kaatuneitten Omaisten Liiton pääjuhlaa vietettiin kaupungin konserttitalolla Turussa 7. syyskuuta. Tuhatpäinen yleisö seurasi hiiskumatta, kun noin 300 sotaorpoa sai käteensä kunniakirjan ja rintaansa sotaorpo-merkin. Koruton tilaisuus oli koskettava ja luulempa, että monen paikalla olleen silmäkulmassa kimmelsi kyynel. Niin yleisön kuin orpojenkin joukossa. **Orpojen** saaman kunniakirjan olivat allekirjoittaneet pääministeri **Jyrki Katainen** ja sosiaali- ja terveysministeri **Paula Risikko**. Rintaan kiinnitetyn sotaorpo-merkin oli suunnitellut taiteilija **Aimo Vuorinen** ja merkki löysi paikkansa sotaorpojen rintapielessä. Siihen se oli tarkoitettukin. Noin 300 sotaorpoa ”merkattiin” siis syyskuussa Turussa. Myöhemmin, kunhan järjestely-, jakelu- ja muut rutiiniasiat saadaan kuntoon, muutkin Suomen sotaorvot tulevat saamaan oman merkinsä ja kunniakirjansa. **Ensimmäisenä** nokialaisena sai merkin rintaansa 73-vuotias **Risto Rostén**. Hän jäi sotaorvoksi 2.8.1942 ollessaan vain vuoden ja neljän kuukauden ikäinen. Vanhemmalla iälläään Rostén teki pitkän päivätyön sotaorpojen yhdistyksessä yhdessä vaimonsa **Pirkon** kanssa. – Kyllä se lämmittää, kun vielä näin vanhanakin muistetaan, sanoo Risto Rostén tänään merkki rinnassaan. Yksi Turussa merkin saaneista liittyy hänkin Nokiaan: **Matti Tuomisto**, jonka ainakin tottjärveläiset muistanevat pitäjän kirkkoherrana vuosilta 1971–1975. **Sotaorpojen** saama rahallinen tuki on ollut kautta vuosikymmenien hyvin niukkaa ellei peräti aivan olematonta.

Kaatuneitten Omaisten Liiton puheenjohtaja **Mauri Niskakoski** on kuitenkin toiveikas. Hän mainitsee kaksi ajankohtaa: Liiton 70-vuotisjuhlalat vuonna 2015 ja Suomen tasavallan 100-vuotisjuhlalat vuonna 2017. – Silloin ehkä taas voitaisiin keskustella, pohtia ja neuvotella valtion mahdollisesta rahallisesta tuesta Kaatuneitten Omaisten Liitolle, sanoo Mauri Niskakoski. Tämä toive ei ole turha kuten eivät ole turhia muutenkaan Liiton asettamat toiveet. Nämä toiveet ovat täysin mahdollisia toteuttaa, jos vain halua ja tahtoa riittää. Sotaorvot ovat osa maamme historiaa, vaikkakin heidän lukumääränsä vähenee koko ajan. Heitä on kuitenkin vielä olemassa, se muistettakoon...

Sotaorvot saivat vihdoinkin oman sotaorpo-merkin. Nokialainen Risto Rostén oli ensimmäisten merkin saaneiden joukossa.

”Teille sotaorpo Risto Rostén , jo ka olette menettäneet Suomen sodissa vuosina 1939-1945 tai niiden seurauksena omaisenne, on myönnetty valtiovallan edustajien kunnianosoitus uhrauksesta isänmaamme puolesta”, lukee kunniakirjassa. Kyllä se lämmittää, kun vielä näin vanhanakin muistetaan.”